

Dona que esperes com en altre temps.
Adés adés que et deixaves anar:
l'olor de la roba neta,
el silenci puntual del migdia
i la fam que en deien pecat solitari.

Dona que esperes com el fred.
Ets tardor quan moren els pàmpols
amb gust de moniato i ratafia,
sonen veus i veïnes a la plaça del poble,
generós primer de novembre.

Dona que esperes i arrapes ombres.
Camines la terra cercant mitja vida,
arribes d'hora i culls fruita madura.
D'amagat, entre els bassals del port
toques batecs d'un bon presagi.

[Begonya Mezquita](#) :: [La paraula nostra](#)

Del llibre [«Una illa»](#).